

Νίκωνι, λέγει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ὁμολογία συνετέθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου. „Καὶ διὰ τὰ γνωρίζωνται, λέγει, ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ καίρια καὶ οὐσιώδη τῆς πίστεώς μας, ἐσύνθεσεν ἡ ἁγία Σύνοδος ἡμῶν ἓνα βιβλίον εἰς κοινὴν γλῶσσαν ἐπιγεγραμμένον, Ὀρθόδοξος Ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς· εἰς τὸ ὁποῖον ἐπερισφαλίσαμεν ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς ἀρχαίας ἡμῶν πίστεως, καὶ αὐτὸ κυρώσαντες ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς τούτου τοῦ κλίματος καὶ οἱ κληρικοί, μαζὴ μὲ τὸν τότε πρόεδρον τῆς Συνόδου, τὸν τῆς μακαρίας λήξεως Κύρ Παρθένιον λέγω τὸν Γέροντα· ὁμοίως καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς Πατριάρχαι, ἐρχόμενοι κατὰ καιροῦς εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀναγνῶντες τὸ ὑπέγραψαν, καὶ ἐκύρωσαν καὶ αὐτοί, καθὼς εὐρίσκεται εἰς ἡμᾶς(α).

Θεόφιλος Κορυθαλεύς, Ἀθηναῖος, ἐδιδάχθη τὴν μὲν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Φραγκίσκου Κόκκου τοῦ Ναξίου, τὰς δὲ φιλοσόφους ἐπιστήμας ἐν Παταβίῳ. Ἐδίδαξεν ἐν τῷ Σχολείῳ τῆς ἐν Βενετίᾳ Ἑλληνικῆς κοινότητος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1609—1614(β). Μετὰ δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἐξ Ἰταλίας ἐπάνοδον ἐδίδαξεν ἐν Ἀθήναις (1614—1620)· εἶτα ἐσχολάρχησεν ἐν Ζακύνθῳ, ὅθεν μετεπέμφατο αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν γράμμασι πατριαρχικοῖς ὁ Πατριάρχης Κύριλλος ὁ Λούκαρις, καὶ παραγενόμενον κατέστησε Σχολάρχην τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς ἐν ἔτει 1626· ἐσχολάρχησεν δὲ μετὰ κλέους ὀκτωκαίδεκα ἔτη. Ἐπὶ δὲ τῆς πατριαρχίας Παρθενίου τοῦ ἐπωνυμουμένου Γέροντος γενόμενος μοναχὸς μετωνομάσθη Θεοδοσίος καὶ ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς Ἄρτης ἐν ἔτει 1640. Ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήναις τῷ

(α) Χειρόγρ. βιβλιοθήκης τοῦ Λουγδούνου τῶν Βαταβῶν ὑπ ἀριθμὸν 65. σελ. 45.

(β) Βλ. Βελούδου Χρυσάλλίδα τοῦ ἔτους 1863 σελ. 11.

